

INHOUD

Economie 2

- Duikt het inflatiespook terug op?
- TUAC bereidt reeks internationale topontmoetingen voor

Ondernemingen 3

- CAO 100: deadline verstreken, maar toch verder onderhandelen
- Bonussen, gouden parachutes : een wettelijk kader

Sociaal beleid 4

- Wijzigingen aan de crisispremie voor arbeiders

Sociale ombuds 5

- Hervorming Justitie – kort overzicht van het akkoord

Echo regio's 5-7

- Eigendomsvererving: een grote sociale uitdaging!
- Blijje Bloemen op 1 mei
- Windenergieproductie in het Waals Gewest: deelname van de overheid vereist

Europa & Internationaal 8

- Syndicale blik op Europa 2020
- ASEM Social Partners Forum

Een taks op financiële transacties: NU!

Sinds de jaren 80 ijvert de internationale vakbeweging bij de diverse regeringen voor de invoering van een taks op de financiële transacties (TFT) ten einde de negatieve gevolgen van de financiële speculatie tegen te gaan. De huidige crisis bracht de noodzaak van dergelijke taks opnieuw op de voorgrond, zodat de internationale vakbeweging beslist heeft een intensieve campagne rond dit thema te voeren. In dat kader zal het ABVV dan ook op 24 april aan de actiedag van de Europese socialistische beweging deelnemen.

Als gevolg van de mondiale crisis en de reddingsoperatie van de banken hebben de overheidstekorten nooit geziene hoogten bereikt. De grote internationale economische instellingen kondigen "de noodzaak van een bezuinigingsbeleid" aan, waardoor de regeringen een streng begrotingsbeleid zullen moeten voeren. Zo dreigen de werknemers tweemaal de crisis te moeten betalen: eerst door de toegenomen werkloosheid en de gedaalde inkomens, vervolgens door de besparingen op de overheidsuitgaven en de sociale bescherming, en door de toenemende ongelijkheden. Deze sanering van de overheidsfinanciën dreigt het naoorlogse sociale model op de helling te zetten.

Op de Top van de G20 in Pittsburgh in september 2009 vroegen de leiders het IMF een onderzoek te starten naar een "billijke maar substantiële bijdrage" van de financiële sector aan de kostprijs van de reddingsplannen van de banken die de regeringen hadden uitgewerkt.

Volgens de vakbeweging moet het politieke debat na de crisis gaan over een hervorming van de fiscaliteit. Die moet inderdaad steunen op sociale rechtvaardigheid en in dienst van de reële economie staan. Om al die redenen is de invoering van een TFT meer dan zinvol.

In de schoot van de diverse internationale vakbondsinstanties (IVV, TUAC en EVV) ondersteunt het ABVV alle initiatieven die pleiten voor de invoering van een TFT. Zo neemt het deel aan de coalitie « Europeans for Financial Reform » en heeft zij deze eis verwoord op het "Europees Fiscaal Forum" en ook n.a.v. de ontmoetingen met H. VAN ROMPUY, voorzitter van de Europese Raad.

Op Belgisch vlak was en is het ABVV de stuwende kracht achter de invoering van een TFT. Wij steunden ondermeer het politiek initiatief dat geleid heeft tot de goedkeuring van de Belgische wet tot invoering van een Tobin-taks, en plaatsen deze eis centraal in ons eisenpakket ten aanzien van het Belgisch voorzitterschap van de EU.

Om al die redenen steunt het ABVV de online petitie <http://www.makefinancework.org/> gericht aan de leiders van de G20 en neemt het deel aan de actie van 24 april 2010 om 11 uur voor de Beurs van Brussel.

Seminarie Waardig Werk in het Parlement: teleurstellend

Net als vorig jaar organiseerde de Coalitie Waardig Werk op 30 maart een seminarie in het Parlement. De bedoeling was de balans op te maken van een jaar parlementair werk rond onze eisenbundel. Die werd in 2009 grotendeels in een resolutie gegoten en unaniem goedgekeurd door het Parlement. Terwijl de coalitie (met als kern ABVV, ACV, ACLVB, 11.11.11., CNCD, Oxfam-Solidariteit, Wereldsolidariteit en FOS), vorig jaar getuige kon zijn van een gezonde dosis politieke wil om werk te maken van waardig werk, draait het dit jaar anders uit. Hoog tijd om de parlementairen eraan te herinneren dat ze niet bij de pakken mogen blijven zitten, maar de mooie woorden van de resolutie ook nog in daden moeten omzetten. We vroegen op het seminarie in het bijzonder meer middelen voor de IAO en meer coherentie in het beleid van de internationale organisaties om een striktere naleving van de internationale arbeidsnormen aan te moedigen. We vroegen ook na te denken over de verplichting voor bedrijven om informatie over hun toeleveringsketen publiek te maken, zodat de arbeidsomstandigheden in die keten kunnen verbeterd worden. Tenslotte moedigden we de parlementairen aan de blokkage rond de integratie van sociale criteria in de werking van de Nationale Delcredere dienst op te heffen. Enkel op het laatste punt bekwamen we een engagement. Maar werknemers zijn geen gereedschap. Daar zullen we op blijven hameren!

Duikt het inflatiespook terug op?

De inflatie is terug van weggeweest: van 0,7% in februari naar 1,66% deze maand. De grote "schuldige" is de olieprijs die tussen maart 2009 en maart 2010 met 64% is gestegen, en ten opzichte van december 2008 met meer dan 100%. We zien de prijzen aan de pomp en voor stookolie opnieuw sterk toenemen, net als die voor elektriciteit en aardgas (die gedeeltelijk de olieprijs volgen), voorlopig in mindere mate (respectievelijk +1,3% en +1,7%). De onderliggende inflatie (zonder energieprijzen) blijft ongeveer op 1% steken, dit is vergelijkbaar met de buurlanden, een positieve evolutie. Verwacht wordt dat we in de loop van 2010 via de energieprijzen echter opnieuw met een sterk stijgende inflatie zullen te maken krijgen. Het volatiele verloop van de prijzen voor gas en elektriciteit in België in vergelijking met de buurlanden is al vaker aangehaald. Recent nog wees het **Prijzenobservatorium** op de nefaste effecten van de tarifieringsformules die de energieleveranciers toepassen en hun gelukkig verband met de feitelijke kostenstructuur. De inflatie trekt terug aan en tegelijk trekken de banken hun

interessen op leningen op en wordt de kleine spaarder steeds minder rente gegund. De banken willen zo snel mogelijk hun winsten terug opdrijven. We kunnen niet aanvaarden dat de zo twee opgehemelde concurrentie op fundamentele markten, de energiemarkt en de financiële markt, blijft gepaard gaan met onduidelijke tarieven, eenzijdige prijsaanpassingen en een sterk vermoeden van prijsafspraken. De politiek moet dringend ingrijpen om de koopkracht van de mensen op peil te houden. Of zal wie het aankan of aandurft, opnieuw naar gespecialiseerde en afgeleide bankproducten worden geleid? We weten intussen waar dit toe leidt. Het moet dringend duidelijk worden of er een echte opvolging komt van de energieprijzen in België, voor huishoudens en voor bedrijven. Het ABVV is alvast vragende partij voor een snelle effectieve oprichting van het **Energie-Prijzen-Observatorium** en van een versterking van de opdracht en toezichtscapaciteiten van het Prijzenobservatorium, dat ook zou moeten instaan voor het toezicht op de tarifiering door de banken.

Maureen.verhue@abvv.be

TUAC bereidt reeks internationale topontmoetingen voor

De werkgroep economisch beleid van de TUAC, het vakbondsadviesorgaan van de OESO, kwam bijeen van 10 tot 12 maart in Washington om de verschillende komende internationale topontmoetingen betreffende de crisis voor te bereiden. Naast het bespreken van verklaringen en lobbystrategieën, was er ook tijd voor een dialoog met de Amerikaanse ministeries van Werk en Economie, met de IAO, met Pascal LAMY van de Wereldhandelsorganisatie, met Angel GURRIA van de OESO, en met het Internationaal Muntfonds.

Eerste afspraak op de agenda is de allereerste bijeenkomst van de ministers van Arbeid van de G20, de groep bestaande uit 19 landen met de grootste nationale economieën en de Europese Unie, in april. Aangezien deze bijeenkomst door de lobby van de internationale vakbeweging werd bekomen, laten we niet na een aantal belangrijke boodschappen mee te geven: behoud de fiscale stimulus en focus op de creatie van jobs; versterk de sociale bescherming; vecht tegen ongelijkheden; investeer in vorming en opleiding, pas het Global Jobs Pact van de IAO toe en versterk de structuur voor sociale dialoog.

Deze topvergadering wordt gevolgd door een vergadering van de ministers van Financiën van de G20 en door de lentevergaderingen van het Internationaal Muntfonds en de Wereldbank. Naar aanleiding van deze bijeenkomsten is een grote lobbycampagne aan de gang voor de invoering van een internationale financiële transactietaks. (zie edito)

Het rijtje internationale ontmoetingen wordt afgesloten door de ministeriële conferentie van de OESO in mei en de G20 in juni.

Ondertussen denken we verder na over een nieuw groeimodel. De internationale vakbeweging heeft al een aantal fundamentele ingrediënten geïdentificeerd: herstel van de link tussen lonen en productiviteitsgroei, volledige werkgelegenheid als macro-economische beleidsdoelstelling en een grotere rol voor de Staat.

Het eco-solidair relanceplan van het ABVV past hier volledig in. Het ABVV zal zich dan ook zowel op nationaal en op internationaal vlak blijven inzetten voor een duurzaam herstel na de crisis.

jo.vervecken@abvv.be

CAO 100: deadline verstreken, maar toch verder onderhandelen

Vanaf 1 april zouden alle bedrijven een preventief alcohol- en drugbeleid moeten hebben. In nogal wat ondernemingen zijn de besprekingen wel gestart, maar ze hebben nog niet geleid tot een resultaat. Omdat het heel belangrijk is dat over het te voeren beleid een consensus bestaat tussen de werkgever en de vertegenwoordigers van de werknemers, is het goed om zich niet te laten opsluiten in deze deadline en verder te onderhandelen. De principes van de cao op een rijtje:

Preventie op de eerste plaats

De cao heeft vooral tot doel om te voorkomen dat werknemers, als gevolg van het gebruik van alcohol of drugs op het werk, niet goed zouden kunnen functioneren. Daarom moet de werkgever in de eerste plaats een preventief beleid voorstellen, en hierover een akkoord bereiken met het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk. De inhoud van dat beleid moet worden opgenomen in het arbeidsreglement. Het moet worden meegedeeld aan alle werknemers. Door een dergelijk preventiebeleid uit te werken,

voldoet een werkgever aan de bepalingen van de cao.

Regels en procedures

Een werkgever mag in uitvoering van het preventief beleid ook regels voorstellen in verband met het gebruik van alcohol en het binnenbrengen ervan in de onderneming. In bepaalde omstandigheden mogen zelfs alcohol- en drugstests uitgevoerd worden, onder de (strengere) voorwaarden die in de cao zijn bepaald. Over deze zogenaamde "2de fase" moet dan wel overlegd worden met de ondernemingsraad. Indien er een akkoord komt, worden deze regels ook opgenomen in het arbeidsreglement.

Meer weten?

Op de website van het ABVV vind je nog steeds onze folder met een bondige samenvatting van de cao in 10 vragen en antwoorden (<http://www.abvv.be/>). Je kunt ook surfen naar <http://www.cnt-nar.be/>. Daar vind je onder andere de tekst van cao 100 en een uitgebreide toelichting. En natuurlijk mag je ons ook rechtstreeks contacteren!

francois.philips@abvv.be

Bonussen en gouden parachutes: een wettelijk kader

De Senaat heeft op 18 maart een wetsontwerp goedgekeurd dat vanaf 2012 het variabele gedeelte van lonen (bonussen in de vorm van aandelen of aandelenopties) reguleert. Datzelfde wetsontwerp omkadert vanaf midden 2010 ook de gouden parachutes van de bedrijfsleiders van beursgenoteerde ondernemingen en van de overheidsondernemingen Belgacom, de Post, NMBS, NMBS Holding, Infrabel en Belgocontrol.

Het wetsontwerp stelt dat de bedrijfsleiders die hun doelstellingen halen, een bonus kunnen krijgen die (slechts) voor 50% gebaseerd mag zijn op de resultaten van het laatste boekjaar. De managers zullen bovendien drie jaar moeten wachten vooraleer over hun opties te kunnen beschikken.

Het doek valt over de schandalig hoge gouden parachutes. Deze moeten beperkt worden tot 12 maanden loon (met de mogelijkheid tot 18 maanden na gemotiveerd advies van het remuneratiecomité). Als de onderneming deze drempels van 12 of 18 maanden wil overschrijden, dan moet de OR (of het CPBW of de VA) geïnformeerd worden. De OR kan dan beslissen een advies uit te brengen vóór de algemene aandeelhoudersvergadering een

beslissing neemt. In de overheidsbedrijven zal het paritair comité (of het CPBW of de VA) deze rol spelen t.a.v. de minister of de aandeelhouders. Dit advies moet op de website van de onderneming geplaatst worden.

Ook de afgevaardigden moeten ingelicht worden over de inhoud van het remuneratieverslag. Dit verslag, waarin het remuneratiebeleid van de bedrijfsleiders verduidelijkt wordt, zal voortaan een afzonderlijk deel vormen van het jaarverslag van de jaarrekening.

Dit wetsontwerp verankert een aantal zelfreguleringspraktijken nu echt in wettelijke bepalingen. Bovendien zal het zorgen voor betere informatie en een duidelijk adviesrecht voor de afgevaardigden, althans wat de gouden parachutes betreft.

Maar toch gaat dit wetsontwerp niet ver genoeg. In plaats van de ondernemingen te laten betijen, had men criteria kunnen vastleggen voor het toekennen van bonussen, zoals het behoud of het vermeerderen van de tewerkstelling. Dergelijke criteria, hoewel niet financieel van aard, zijn immers perfect meetbaar en objectiveerbaar.

jean-luc.struyf@abvv.be

Campagne OSHA 2010- 2011

Op 22 maart nam het ABVV deel aan de start van de Europese "Safe Maintenance" (veilig onderhoud) Campagne van "Occupational Safety and Health Agency".

Een campagne 2009 van Prevent bevatte een aantal interessante elementen, meer bepaald een stappenplan, bedoeld om een preventiebeleid m.b.t. onderhoud in te voeren.

Het begrip onderhoud omvat depanneren, herstellen, bijstellen, afstellen, controleren, verifiëren van zowel materiële (machines, voertuigen,...) als niet materiële uitrustingen zoals software. Er blijft een probleem: ook al dekt de term «onderhoud» hoofdzakelijk technische en materiële aspecten, toch mag het menselijke aspect niet worden verwaarloosd.

Operatoren worden maar al te vaak onder druk gezet. Bovendien zijn filialisering, onderaanneming en KMO-isering in de betrokken sectoren merkbaar.

In 2005 schatte het Franse INRS (Institut National de Recherche et de Sécurité) het aantal dodelijke ongevallen te wijten aan onderhoudsactiviteiten op 14 %. Volgens de Franse AFIM (Association Française des Ingénieurs de Maintenance) ligt het aantal ongevallen met dodelijke afloop in de onderhoudsactiviteiten vijf maal hoger dan in alle andere activiteiten samen.

Een trend die bevestigd wordt door de cijfers uit het jaarverslag 2008 van het FAO (Fonds voor Arbeidsongevallen): in België deden zich 9.285 ongevallen met blijvende arbeidsongeschiktheid zich voor op een andere werkplek dan de hoofdzetel van het bedrijf, vermoedelijk in het kader van werk in onderaanneming, uitgevoerd voor een opdrachtgever.

In werkelijkheid zijn deze cijfers waarschijnlijk nog hoger, de statistieken wijzen in die richting: voor 25.207 ongevallen (15,27%), weten we niet op welke werkplek die voorgevallen zijn. En hoeveel van die ongevallen kende een dodelijke afloop?

Het groenboek: een toekomst voor onze pensioenen?

Het groenboek van minister van Pensioenen DAERDEN werd voorgesteld op de ministerraad van 25 maart 2010. Dit overzicht van de verschillende reglementeringen en uitdagingen kan teruggevonden worden op www.pensioenconferentie.be. Naast dit overzicht werd ook een hele lijst met vragen gepubliceerd.

Het groenboek geeft een samenvatting van de werkzaamheden die vorig jaar plaatsvonden in drie werkgroepen. In de werkgroepen "wettelijk pensioen", "aanvullend pensioen" en "de plaats van de senior in de samenleving" werden tal van experts aan het woord gelaten.

Het vervolg van de pensioenconferentie zal op drie vlakken gebeuren. Het groenboek wordt voorgelegd aan het Parlement, meer bepaald aan de Commissie Sociale Zaken, waar het uitvoerig zal besproken worden. Daarnaast organiseren minister DAERDEN en minister LARUELLE diverse "ronde tafels" waarbij ze de uitdagingen voor de toekomst van onze pensioenen met de bevolking willen bespreken. Tenslotte wordt er op het niveau van de Task-force (werkgevers, werknemers en vertegenwoordigers van de vice-premiers) gepoogd een gemeenschappelijk antwoord te geven op de diverse vragen.

De bedoeling is om, tegen de zomer, in een "witboek" een consensus-antwoord te formuleren.

Wijzigingen aan de crisispremie voor arbeiders

Het doel van de crisispremie is om tijdens de crisis de arbeiders een premie toe te kennen die het verschil in ontslagkost en in opzegtermijn met de bedienden gedeeltelijk compenseert.

De crisispremie werd in het leven geroepen door de wet diverse bepalingen van 30 december 2009 (artikelen 131-154). De wet stelt dat arbeiders bij elk ontslag tussen 1 januari 2010 en 30 juni 2010 een premie van 1.666 euro (uitzonderingen: pensioen, tewerkstellingscel, brugpensioen) ontvangen: de werkgever betaalt 555 euro, de RVA 1.111 euro. De werkgever kan echter vrijgesteld worden op basis van een aantal specifieke voorwaarden (bijv. gebruik crisismaatregelen in 2010). Het ontslag moet betekend worden bij aangetekend schrijven of deurwaardersexploot, zoniet moet werkgever de volle 1.666 euro betalen.

Deze wet veroorzaakte nogal wat ongenoegen bij de werkgevers, die elke poging tot verbetering van het lot van de arbeiders bij ontslag systematisch blokkeerden.

Van werknemerskant was er de vraag om nog een aantal kwalijke uitwassen van de tijdelijke crisismaatregelen (o.a. gelijkstellingen voor tijdskrediet) te regelen.

In februari 2010 werd een evenwicht bereikt tussen werknemers- en werkgeversverzoeken en sloten de sociale partners een akkoord.

De regering heeft uiteindelijk gevolg gegeven aan dit akkoord met een wijziging aan de wet van 30 december 2009 en een KB tot uitvoering ervan.

De wijzigingen (we baseren ons op de ontwerp teksten):

- De ontslagen werknemer die zich kan inschrijven in de tewerkstellingscel, maar geen recht heeft op de inschakelingsvergoeding omdat hij minder dan één jaar ononderbroken anciënniteit heeft, heeft voortaan ook recht op de crisisuitkering.
- De wijze van kennisgeving van het ontslag is niet langer relevant.
- De werkgever wordt ook vrijgesteld van de betaling van de crisispremie indien:
 - de anciënniteit minder is dan 6 maanden;
 - gebruik werd gemaakt van de crisismaatregelen in het laatste trimester van 2009 (in geval van

ontslag in het eerste trimester van 2010), in dit geval betaalt de RVA de volledige premie.

d. Er is een nieuw artikel dat oneigenlijk gebruik moet voorkomen. Vanaf de publicatie van de wet moet er geen crisispremie meer betaald worden indien de werknemer:

- al een crisispremie ontving na een vorig ontslag in een job waar hij minder dan 6 maanden anciënniteit had;
- op het ogenblik van de kennisgeving van het nieuwe ontslag (bij dezelfde of een andere werkgever) minder dan 6 maanden anciënniteit heeft.

Zo wordt voorkomen dat een arbeider gedurende al of niet aansluitende korte periodes bij dezelfde of bij een andere werkgever, bij elk ontslag (na een zeer korte opzegtermijn) een premie van 1.666 euro ontvangt

Voorbeeld 1:

- 1e tewerkstelling met anciënniteit van 4 jaar eindigde op 1 maart ➡ eerste crisispremie;
- werkhervatting van 1 maart tot 19 maart ➡ tweede crisispremie;
- werkhervatting van 5 april tot 23 april ➡ geen derde crisispremie (indien nieuwe wet intussen werd gepubliceerd).

Voorbeeld 2:

- 1e tewerkstelling met anciënniteit van 3 maanden eindigde op 1 maart ➡ eerste crisispremie;
- werkhervatting van 1 maart tot 23 april ➡ geen tweede crisispremie (indien nieuwe wet intussen werd gepubliceerd).

Zowel de nieuwe wetsbepalingen als de bepalingen van het KB treden in werking op 1 januari 2010, met terugwerkende kracht dus. De bepalingen over de opeenvolgende premies treden in werking op de dag dat het KB gepubliceerd wordt in het Staatsblad.

De teksten komen tegemoet aan de afspraken die de sociale partners maakten. De bepaling over de opeenvolgende premies bij opeenvolgende korte tewerkstellingsperiodes maakte geen deel uit van het akkoord. Niettemin biedt ze een oplossing voor het vastgestelde oneigenlijk gebruik van de premies en beantwoordt ze aan een zekere billijkheid.

hilde.duroi@abvv.be

Hervorming Justitie - kort overzicht van het akkoord

Het akkoord dat de regering eind maart heeft gesloten, bevat volgende elementen:

- Minder gerechtelijke arrondissementen (16 i.p.v. 27)
- Per arrondissement wordt een beheerscollege opgericht dat zal instaan voor het beheer van de rechtbanken (gebouwen, ICT, personeelszaken, logistiek) via een beheersovereenkomst. Zo'n beheerscollege zal samengesteld zijn uit een voorzitter-beheerder (magistraat), de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (REA), de voorzitter van de arbeidsrechtbank (AR), de voorzitter van de rechtbank van koophandel (RK), de voorzitter van de algemene vergaderingen van de vrederechten en politierechtbanken, en een beheersdirecteur (niet-magistraat).
- De huidige structuur (REA-RK-AR-VG-PR) blijft behouden, maar om de specialisatie en de eigenheid te waarborgen, worden de magistraten per pijler (rechtbank) benoemd. De mobiliteit van de magistraten van de AR en de RK wordt georganiseerd op het niveau van het ambtsgebied. De nabijheid is gewaarborgd vermits de huidige

zittingsplaatsen behouden blijven.

- Het College van procureurs-generaal heeft als opdracht om, in overleg met de Raad van procureurs des Konings en de Raad van arbeidsauditeurs, een voorstel uit te werken m.b.t. "de geïntegreerde werking van de parketten en de auditoraten waarbij de eenheid van het strafrechtelijk beleid en de eigenheid van beide instellingen gewaarborgd worden".

We merken op dat de eis van de sociale partners om de eigenheid en de specialisatie van de arbeidsrechtbanken te behouden, werd ingewilligd: de magistraten worden per rechtbank (en niet langer per arrondissement) benoemd. Daarentegen blijft de situatie van het auditoraat onzeker. Een voorstel laten uitwerken door het College van procureurs-generaal is een ongelukkig idee, vermits dit college voorstander is van een integratie van de auditoraten in de parketten. Het ABVV blijft (het behoud van) de onafhankelijkheid van het auditoraat verdedigen.

Het is nu wachten op de vertaling van het politiek akkoord in wetsontwerpen.

jean-francois.macours@abvv.be

Volgende vorming DSR

De volgende vorming van de Diensten Sociaal Recht vindt plaats op 26 mei van 14 tot 17 uur. Gastspreker Steve GILSON, advocaat en lector aan de UCL, bespreekt het handvest van de sociaal verzekerde.

De uitnodigingen zullen tijdig verstuurd worden.

ECHO REGIO'S

Eigendomsverwerving: een grote sociale uitdaging!

In Brussel blijft huisvesting een groot zorgkind. De kwestie is nauw verbonden met de noodzakelijke heropleving van de volkswijken in het stadscentrum. Als er geen maatregelen genomen worden, dreigen deze volkswijken het grootste slachtoffer te worden van de aankondigde regionale demografische aanwas waardoor de armoede er zich nog meer zal concentreren. Daarnaast speelt ook de aantrekkelijkheid van Brussel mee in die zin dat het stadsgewest de belastingsinkomsten kan opkrikken door de middenklasse te behouden (en te doen terugkeren). Merk ook op dat Brussel een zware achterstand heeft wat eigendomsverwerving betreft: amper 40% van de gezinnen is eigenaar van een woning tegenover ongeveer 70% in

Vlaanderen en Wallonië. Een percentage dat in 20 jaar niet gestegen is!

ABVV-Brussel eist een sociaal beleid dat eigendomsverwerving aanmoedigt, onder meer door middel van een rechtvaardiger onroerende fiscaliteit, de invoering van een openbare verzekering tegen inkomensverlies voor huurders en eigenaars, en een versterking van de maatregelen ter bevordering van eigendomsverwerving voor mensen met een bescheiden inkomen (acties van het Huisvestingsfonds en van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zoals sociale leningen en de verkoop van goedkope nieuwe woningen).

eric.buysens@abvv.be

1 Mei:

Feest van de Arbeid

ABVV-Brussel nodigt alle militanten uit op het Rouppelein.

Programma zaterdag 1 mei:
13.30-14.30 : Meeting bij de ACOD, Fontainasplein, 9-11.

14.30-15.00 : Optocht naar het Rouppelein o.l.v. de fanfare 'Jour de fête'.

16.00-20.00 : Gratis concerten: **Orchestre National de Barbès, Marc LELANGUE & the Heavy Muffulettas, La Sonora Cubana.**

Doorlopend: stands van de vakcentrales, feestdorp en animatie voor kinderen door de Socialistische Mutualiteiten, stands van verenigingen.
www.abvvbrussel.be

Verdeelpunten fairtraderozen op 1 meivieringen

Antwerpen:

Antwerpen

Brussel:

Watermaal-Bosvoorde

Limburg:

Wellen

Oost-Vlaanderen:

Zottegem

Vlaams Brabant:

Leuven

West-Vlaanderen:

Oostende

Veurne

Diksmuide

Ieper

Poperinge

Wervik

Kortrijk

Harelbeke

Waregem

Wevelgem

Roeselare

Izegem

Tielt

Brugge

Blankenberge

Zedelgem

Knokke

Izegem

Kortrijk

Meer info:

www.vlaamsabvv.be

Blij Bloemen op 1 mei

Ook dit jaar verspreidt het Vlaams ABVV weer fairtraderozen op talrijke 1 meivieringen.

Arbeidsomstandigheden in de bloemeteelt

Werknemers actief in de bloemeteelt betalen een zware tol. Nog steeds worden verboden chemicaliën gebruikt als bestrijdingsmiddel. Vaak ontbreken de nodige beschermingsmaatregelen en moeten de arbeiders aan het werk terwijl er nog giftige gassen aanwezig zijn.

Maar voor veel vrouwen in het Zuiden is werken in de bloemeteelt vaak de enige kans om een gezinsinkomen te verwerven. Ongeveer driekwart van alle werknemers in de sector is vrouw. Deze werknemers zijn tussen 18 en 35 jaar en hebben meestal alleen lager onderwijs gevolgd. Veel van hen zijn aan de slag met een tijdelijke arbeidsovereenkomst, staan onder druk van seksuele intimidaties, ontvangen ontoereikende minimumlonen en mogen zich niet verenigen in vakbonden. Onder meer door het gebruik van chemicaliën wordt niet alleen hun gezondheid aangetast, maar ook hun leefomgeving vervuild. Dit heeft verregaande gevolgen voor de visserij, de drinkwaterkwaliteit en de voedselvoorziening.

Impact op de leefomgeving

Bloemen kweken kost ook energie. Zo kan je bijvoorbeeld een jaar lang televisie kijken met de energie nodig voor de productie van 12 bosjes bloemen.

Serres verwarmen en bloemen transporteren (luchtverkeer) zorgt voor een aanzienlijke uitstoot van broeikasgassen, wat bijdraagt aan de opwarming van de aarde.

In een vergelijkende studie onderzocht de Cranfield University in 2007 de energieconsumptie van rozen geproduceerd in Kenia en rozen geproduceerd in Nederland. Hun opvallende conclusie luidt dat de CO₂-uitstoot per roos geproduceerd in Nederland bijna 5,8 keer zo groot is dan per roos geïmporteerd met het vliegtuig uit Kenia. De reden? De rozen worden in het Noorden gekweekt in verwarmde, verlichte en dus energievretende serres.

Bloemen telen vraagt ook grote hoeveelheden water. En het gebruikte water is bevuild met toxische stoffen en bedreigt

waardevolle natuurreservaten zoals Lake Naivasha in Kenia.

Zonder aandacht voor een goed beheer van het waterkapitaal leidt de teelt van bloemen in waterarme gebieden tot een tekort aan waterbronnen voor de lokale gemeenschap. Bovendien kampt Afrika, onder de toenemende invloed van de klimaatverandering, met ernstige droogte. Het waterpeil rond Mount Kenia bijvoorbeeld bereikte in 2009 niet eens 30% van het normale niveau. Hierdoor konden verschillende plantages dat jaar niet produceren.

Blij bloemen uit Kenia

De rozen die we op 1 mei verdelen komen net als vorig jaar uit Kenia. Bloemenkwekerij Oserian is een voorbeeld van hoe het anders kan:

- Het loon is er bijna het dubbele van het wettelijke minimum.
- Meer dan 50% van de werknemers is lid van de vakbond KPAWU.
- Er is gratis onderwijs.
- Er zijn goede gezondheidszorgen en huurtoelages.
- Er wordt spaarzaam omgesprongen met de lokale ecosystemen.
- Er wordt volop geëxperimenteerd met biologische bestrijdingsmiddelen (bijv. insecten).
- Het waterverbruik wordt minimaal gehouden.

Dit alles vormt een schril contrast met omliggende bedrijven die ook bloemen produceren voor de export, maar ten koste van de lokale gemeenschappen, ecologisch waardevolle systemen en het recht op waardig werk.

Waarom rozen importeren uit Afrika?

- Het energieverbruik (en de CO₂-uitstoot) bij de teelt in Kenia ligt veel lager dan bij de teelt in Nederland.
- Door rozen aan te schaffen bij kwekerij Oserian investeren we in een lokale gemeenschap.
- Een groot deel van de bloemen voor de Europese markt wordt geteeld in Afrika. Het is belangrijk dat we als vakbond het goede voorbeeld geven en daarmee aantonen wat we begrijpen onder internationale solidariteit, waardig werk voor iedereen, ecologisch bewustzijn en duurzame economische ontwikkelingen.

twyffels@vlaams.abvv.be

Windenergieproductie in het Waals Gewest: deelname van de overheid vereist

De productie van energie is essentieel voor onze toekomst, zowel vanuit economisch, ecologisch als sociaal oogpunt. Deze drie dimensies zijn nauw met elkaar verweven.

Daarom is een omschakeling nodig in de wijze waarop energie wordt geproduceerd. Fossiele grondstoffen moeten meer en meer worden vervangen door hernieuwbare energiebronnen: zon, wind, getijden en stroming, biomassa.

Gezien de geografische kenmerken van Wallonië is windenergie ongetwijfeld op korte termijn het meest realistisch, concreet en relevant alternatief, met name op het vlak van productievolume.

Wallonië telt vandaag 148 windmolens. 95 bijkomende molens staan momenteel in de steigers of kregen al een vergunning. De Waalse regering wil tegen 2020 over een totaal van 500 windmolens beschikken, goed voor een productie van 1000 MW.

De windenergieproductie is een sector in volle ontwikkeling en stelt ons voor een belangrijke politieke keuze: ofwel wordt deze sector overgelaten aan de markt en aan de grote ondernemingen die er massaal in investeren, ofwel trekt de overheid het laken naar zich toe om er een echt instrument van economische en sociale ontwikkeling voor Wallonië van te maken.

Een groots project voor de economische en sociale ontwikkeling van het Waals gewest

Om een globaal plan op te stellen voor de bouw van windmolens in Wallonië, waar de overheid en de burgers zoveel mogelijk baat bij hebben, moet op meerdere assen gewerkt worden en moeten nog meerdere moeilijkheden uit de weg worden geruimd.

De technologie mag men vandaag dan wel beheersen, toch stellen we vast dat geen enkele Waalse onderneming zich tot nog toe gepositioneerd heeft op de markt van

de windenergie. Een markt waarop één of meerdere ondernemingen met een echt waardevol industrieel project zich dus zouden kunnen manifesteren.

Bovendien heeft het Waals Gewest het voordeel over veel plaats te beschikken, wat de bouw van windmolens vergemakkelijkt. Een zeker voorbehoud is echter nodig: de inplanting van windmolens vereist immers een groot aantal voorafgaande studies (windpotentieel, gevolgen voor het milieu, ...), die veel geld kosten.

Ander verschijnsel dat veel moeilijker te controleren is: het 'nimby'-fenomeen (not in my backyard), waarbij omwonenden zich verzetten tegen de bouw van windmolens omdat ze "het landschap vernielen" of "een risico vormen voor de gezondheid van de omwonenden".

Wat het financiële aspect betreft, moet je ongeveer op 3,2 miljoen euro per windmolen rekenen. Meerdere financieringswijzen zijn echter mogelijk.

Een snelle en grove berekening van het noodzakelijk budget voor de bouw van 500 bijkomende windmolens in het Waals Gewest resulteert dus in een basisbedrag van 1,6 miljard euro, met een netto return op investment na een tiental jaar. Daarbij wordt uitgegaan van machines met een levensduur van 15 tot 20 jaar.

In dat opzicht wenst het Waals ABVV dat de Waalse overheid openbare middelen inzet voor verdere economische ontwikkeling en een langetermijnplanning inzake ruimtelijke ordening opstelt. De Waalse overheid moet zijn verantwoordelijkheid nemen en investeren in een grootscheeps project voor de bouw van een windmolenpark ter bevordering van de productie van hernieuwbare energie en ter ondersteuning van de economische en sociale ontwikkeling van het Waals Gewest.

Dimitri.coutiez@propgag-s.be

Studiedag werk en milieu

De vakbonden zijn van mening dat optreden tegen de klimaatwijzigingen een must is - op internationaal, Europees én Belgisch niveau. Van Poznan over Brussel tot Kopenhagen, overal eisen de bonden een 'just transition', een reconversie waarbij alle milieubeleidslijnen zoveel mogelijk worden aangewend ten voordele van waardig werk en waarbij het netto jobverlies wordt ingedijkt.

'Just transition': meer banen? Minder banen? Andere banen?

De cel RISE (Waals ABVV en ACV) organiseert een studiedag om deze kwestie vanuit meerdere oogpunten te onderzoeken. Aan de hand van beschikbare studies en praktijkervaringen geeft RISE een schets van de eventuele inhoud van het concept 'just transition' in Wallonië en van de impact ervan op de werkgelegenheid.

RISE nodigt dan ook deskundigen en andere actoren uit om in de diverse workshops milieuvriendelijke denksporen aan te reiken en te verklaren. Vanzelfsprekend komen ook de prioriteiten voor het vakbondswerk in de toekomst aan bod.

Wanneer?
17 juni 2010 (vanaf 9 uur)

Waar?
Het 'Arsenaal' te Namen

Info en voorlopig programma:
www.rise.be

**Griekenland:
een akkoord maar
heel veel vragen**

Het ABVV verheugde zich erover dat de Staatshoofden en Regeringsleiders van de eurozone het eens werden om Griekenland te helpen. Dat akkoord kwam er trouwens op aandringen van het ABVV en het Europees Verbond van Vakverenigingen (EVV) om voor het Griekse probleem een billijke, solidaire oplossing te vinden.

Jammer genoeg vertoont dit akkoord een gebrek aan ambitie. De solidariteit met Griekenland is immers uiterst beperkt en blijft onzeker wat de praktische modaliteiten ervan betreft. Bovendien werpt het onvermogen om een eventueel beroep op het Internationaal Muntfonds te vermijden, een duidelijke smet op het Europese karakter van dit akkoord.

ASEM Social Partners Forum

ASEM (Asia-Europe Meeting) is een samenwerkingsforum op verschillende niveaus tussen Europese en Aziatische landen. De tweejaarlijkse top vindt plaats begin oktober in Brussel. Naast die politieke top is er traditioneel ook een Business Forum, met als "tegengewicht" een People's Forum en – sinds enkele jaren – ook een Vakbondsforum, om het belang van de sociale dimensie van het gebeuren extra te beklemtonen

Maandag 29 maart organiseerde de Europese Commissie voor de 2de maal een voorbereidende bijeenkomst met Europese en Aziatische vakbonden en werkgeversorganisaties (het zogenaamde ASEM Social Partners Forum). Die bijeenkomst kreeg nog meer belang omdat er in december 2010, in het Nederlandse Leiden, een speciale conferentie van de ASEM-ministers van Arbeid georganiseerd wordt. De discussieonderwerpen (de dag voordien door de vakbondsafgevaardigden, het Internationaal Vakverbond en de

Friedrich EBERTSTIFTUNG voorbereid) gingen o.m. over: mogelijke antwoorden op de crisis inzake werkgelegenheid, hertekening van het globaal economisch systeem, aspecten van Waardig Werk als sociale bescherming, maatschappelijk verantwoord ondernemen, gezondheid en veiligheid op het werk, de klimaatverandering, competenties en scholing (ook in het kader van het scheppen van "green jobs"). Ook de penibele situatie qua mensen- en vakbondsrechten in Birma, (ook voor het ABVV een focusregio), kwam aan bod.

Het IVV werkt, op basis van die discussies, aan een prioriteitennota voor de komende ASEM-top en de bijeenkomst van de ministers van Arbeid. Intussen werkt het Internationaal Departement van het ABVV ook actief mee aan de voorbereiding van het Vakbonds- en het People's Forum. Wordt vervolgd.

christian.vancoppenolle@abvv.be

INTERNATIONALE RELATIES

**Behoud de
relanceplannen!**

In zijn toespraak tot de leden van de Raad van Bestuur van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) in Genève, vroeg ABVV-voorzitter Rudy DE LEEUW officieel om tussenbeide te komen bij de Europese Unie voor het behoud van de relanceplannen en de plannen tot ondersteuning van de werkgelegenheid. De ministers van Financiën van de EU (ECOFIN) stellen immers voor om de maatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid vanaf half mei 2010 af te schaffen. "De houding van ECOFIN is een frontale aanval op het wereldpact voor werk dat in juni 2009 door alle regeringen, werkgeversfederaties en vakbondsorganisaties van de 183 lidstaten van de IAO (waaronder de 27 EU-lidstaten) goedgekeurd werd. Wij denken dat de anti-crisismaatregelen het verschil maken en nog steeds moeten maken want de crisis is nog niet voorbij", zo verklaarde Rudy DE LEEUW.

Syndicale blik op Europa 2020

Op de Lentetop werd onlangs het nieuw strategisch plan 'Europa 2020' goedgekeurd. Dit plan, de opvolger van de strategie van Lissabon, beschrijft de EU-prioriteiten en doelstellingen voor de komende 10 jaar.

Het plan bevat 3 prioriteiten die elkaar versterken: een slimme (met het accent op kennis en innovatie), duurzame én inclusieve groei. Deze prioriteiten zijn uitgewerkt in 5 doelstellingen:

- 75% van de 20 tot 64-jarigen aan het werk
- 3% van het BBP van de EU investeren in R&D
- '20/20/20': 20% minder primaire energie verbruiken, 20% hernieuwbare energie in 2020
- voortijdig schoolverlaten terugbrengen tot hoogstens 10% en 40% van de jongeren moet een diploma hoger onderwijs behalen
- het aantal mensen voor wie armoede dreigt met 20 miljoen verminderen

De nieuwe strategie botst op heel wat kritiek.

Zo ligt de focus te veel op groei als een doel op zich. De groei moet weliswaar slim, duurzaam en inclusief zijn, toch gaat dit ten koste van het evenwicht tussen de economische pijler, de sociale pijler en de milieupijler van de strategie van Lissabon. Dit onevenwicht vinden wij terug in het

beheer van de nieuwe strategie. De ECOFIN-raad (Raad Economische en Financiële zaken) speelt de eerste viool, ten koste van de EMCO-raad (Comité voor de Werkgelegenheid) en de EPSCO-raad (Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Gezondheid, Consumentenzaken).

De strategie rept ook met geen woord over de kwaliteit van werk, wat nochtans van cruciaal belang is. Bovendien wordt sociale cohesie beperkt tot armoedebestrijding. Maar echte sociale cohesie gaat veel verder en vergt goed uitgebouwde, degelijke en doeltreffende sociale zekerheidsstelsels die burgers optimaal beschermen tegen sociale risico's. De economische crisis heeft dit voldoende aangetoond. Volgens het ABVV moet de nieuwe strategie dan ook aangevuld worden met een ambitieuze doelstelling inzake sociale cohesie, zoals bijvoorbeeld 30% van het BBP reserveren voor de sociale uitgaven.

Op andere thema's blijft de strategie vaag, wat erg gevaarlijk is vanuit sociaal oogpunt: *overstap naar fase 2 van de "flexicurity", implementatie van de "smart regulation", evaluatie van het relevante karakter en van de leefbaarheid van de sociale beschermings- en pensioenstelsels,...*

De uitvoering van Europa 2020 zal dus nog heel wat voeten in de aarde hebben.

jean-francois.macours@abvv.be